

РЕШЕНИЕ № 355 ОТ 26.10.2015 Г. ПО Н. Д. № 1037/2015 Г., Н. К., Ш Н. О. НА ВКС

Върховният касационен съд на Република България, трето наказателно отделение, в съдебно заседание на петнадесети октомври, през две хиляди и петнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Вероника Имова
ЧЛЕНОВЕ: Цветинка Пашкунова
Лада Паунова

при секретар Иванка Илиева и в присъствието на прокурора Антони Лаков
изслуша докладваното от съдията Цветинка Пашкунова
н. д. № 1037/2015 година

Касационното производство е образувано по протест на представител на Апелативната специализирана прокуратура /АСп П/ срещу решение № 18 от 10.06.2015 г. на Апелативния специализиран наказателен съд /АСп НС/, по внохд № 1/2015 г., с което е потвърдена първоинстанционната присъда.

В депозирания протест се релевира оплаквания за допуснати от съда съществени процесуални нарушения при анализа и оценката на доказателствата, довели до неправилно приложение на материалния закон. В подкрепа на визираните касационни основания се излагат съображения за игнориране на съдържимите се фактически данни в приобщените гласни и писмени доказателствени средства, с поставен акцент на заявеното от свидетелите Л. М., Б. Б. и от полицейските служители Д. В., Т. В. и С. С.; и на отразеното в изготвените при процесуално-следствените действия разпознаване на лица протоколи, предпоставило оправдаване на подсъдимите А. Я. и М. Б. по повдигнатите обвинения по чл. 321, ал. 3, пр.2, т. 2, вр.ал. 2 от НК и чл. 196а, вр.чл. 195, ал. 1, т.т. 4, 5 и 9, вр.чл. 142, ал. 2, т. 8, вр.чл. 194 и чл. 26 от НК.

Предлага се упражняване на касационните правомощия по чл. 354, ал. 1, т. 4, вр.ал. 3, т.т. 2 и 3, вр. чл. 348, ал. 1, т.т. 1 и 2 от НПК.

В съдебно заседание на 15.10.2015 година, прокурор от Върховната касационна прокуратура поддържа протеста и направените с него искания.

В касационната процедура подсъдимият Б. участва лично и с упълномощен адвокат, като в хода на съдебните прения аргументират законосъобразност на атакувания акт и пледират за оставянето му в сила.

Подсъдимият Я., редовно уведомен не се явява и се представлява от договорен защитник, който обръща внимание на необосноваността на подадения протест и моли същият да не бъде уважен.

Върховният касационен съд, при инстанционния контрол по чл. 347 от НПК, за да се произнесе, взе предвид следното:

С присъда от 05.12.2014 г. на Специализирания наказателен съд /Сп НС/, постановена по нохд № 493/2014 г., подсъдимият А. Г. Я., е признат за невиновен в това, за времето от 05.09.2011 година до 22.12.2011 година, на територията на Р България, да е участвал в ръководената от С. В. Б., организирана престъпна група по смисъла на чл. 93, т. 20 от НК, заедно с лицата М. И. Б. и С. В. А., създадена с користна цел и за извършване на престъпления по чл. 195, по чл. 196 и чл. 196а

от НК, поради което и на основание чл. 304 от НПК е оправдан по чл. 321, ал. 3, пр.2, т. 2, вр.ал. 2 от НК.

Със същия съдебен акт подсъдимото лице е оправдано и за кражба по чл. 196а, вр.чл. 195, ал. 1, т.т. 4, 5 и 9, вр.чл. 142, ал. 2, т. 8, вр.чл. 194 и чл. 26 от НК, осъществена при условията на продължавана престъпна дейност и в изпълнение на решение на организирано престъпно сдружение /с участници А. Г. Я., М. И. Б. и С. В. А., и под ръководството на С. В. Б. /, в особено големи размери /с обща стойност на предмета на посегателство -672843, 92лева/ и представляваща особено тежък случай, през инкриминирания период от 05.09.2011 година до 09.12.2011 година, на територията на Р България, обективизирана в седем престъпни деяния:

1. За времето 05/06.09.2011 година, в [населено място], обл. Ловеч, от работен обект, находящ се в близост до река "Златна панега" и [улица], в изпълнение на решение на организирана престъпна група, след предварителен сговор със С. В. А. и С. В. Б., да е отнел чужда движима вещ - багер товарач марка "JSB" модел "3CX" с рег. № СМ 00977, рама № JSB3CX4TC70977930, на стойност 88 900 лева, собственост на [фирма], от владението на М. Й. С., управител на дружеството, без негово съгласие, с намерение противозаконно да я присвои, като за извършването е използвано моторно превозно средство /товарен автомобил марка "Ман" с рег. [рег.номер на МПС] и ремарке с рег. [рег.номер на МПС] /, кражбата е в особено големи размери и представлява особено тежък случай.

2. На 20.09.2011 година, в [населено място], от стопански двор, находящ се на [улица], в изпълнение на решение на организирана престъпна група, след предварителен сговор със С. В. А. и С. В. Б., да е отнел чужда движима вещ- багер товарач, марка "JSB", модел "3CX", с рама № JSB3CX4TE70982110, с рег. № PAO1601, на стойност 105 145 лева, собственост на дружество [фирма], от владението на управителя Г. П. С., без негово съгласие и с намерение противозаконно своеене, като за извършването е използвано моторно превозно средство /товарен автомобил марка "Рено", модел "Премиум" с рег. [рег.номер на МПС] и ремарке с рег. [рег.номер на МПС] /, кражбата е в особено големи размери и представлява особено тежък случай.

3. На 18.10.2011 година, в [населено място], от хале, собственост на дружество [фирма], находящо се на [улица], в изпълнение на решение на организирана престъпна група, след предварителен сговор със С. В. Б., С. В. А. и М. И. Б., в качеството на съизвършители, да е отнел чужда движима вещ - автобагер марка " JSB" модел "4 CX Сайтмастер", с рама № JSB4CXFS6E0970557, на стойност 67 200 лева, собственост на дружество [фирма], от владението на управителя П. Б. Джоголанов, без негово съгласие и с намерението противозаконно да го присвои, като за извършването е използвано моторно превозно средство /товарен автомобил, марка "Ман", с рег. [рег.номер на МПС] и ремарке с рег. [рег.номер на МПС] /, кражбата е в особено големи размери и представлява особено тежък случай.

4. За времето от 18, 30 часа на 19.10.2011 година до 08, 00 часа на 20.10.2011 година, в [населено място], от паркинг на фирма [фирма], находящ се на територията на индустриалната зона № 6100, в изпълнение на решение на организирана престъпна група, след предварителен сговор със С. В. Б., С. В. А. и М. И. Б., да е отнел чужда движима вещ- колесен трактор, марка "Кетерпилар", модел "428", с рама №CAT0428EJSNL00421, на стойност 75 000 лева, от владението на собственика С. Г. Я., без негово съгласие и с намерение противозаконно своеене, като за извършването е използван товарен автмомобил марка "Ман", с рег. [рег.номер на МПС] и ремарке с рег. [рег.номер на МПС], кражбата е в особено големи размери и представлява особено тежък случай.

5. За времето от 13, 00 часа до 14, 15 часа на 07.11.2011 година, от землището на [населено място], общ. Радомир, обл. Перник, в изпълнение на решение на организирана престъпна група, след предварителен сговор със С. В. А. и М. И. Б., да е отнел чужда движима вещ - челен товарач, марка "JSB", модел "4CX", с рег. №PK00946, рама № JSB4CXSMC70978485, на стойност 129 500 лева, собственост на дружество [фирма], от владението на управителя Е. Ц.

С., без негово съгласие, с намерението противозаконно да го присвои, като за извършването е използвано моторно превозно средство /товарен автомобил марка "Рено", модел "Премиум" с рег. [рег.номер на МПС] и ремарке с рег. [рег.номер на МПС] /, кражбата е в особено големи размери и представлява особено тежък случай.

6. На 28/29.11.2011 година, от местността "Ч. дере", землището на [населено място], общ. Панагюрище, в изпълнение на решение на организирана престъпна група, след предварителен сговор със С. В. Б., С. В. А. и М. И. Б., да е отнел чужда движима вещ- колесен трактор, марка "JSB", модел "3 СХ", с рама № JSB3CX4TA70977551, с рег. [рег.номер на МПС], на стойност 101 953, 50 лева, от владението на [фирма], с управител С. Н. Г., като за извършването е ползван товарен автомобил, марка "Рено", модел "Премиум", с рег. [рег.номер на МПС] и ремарке с [рег.номер на МПС] /, кражбата е в особено големи размери и представлява особено тежък случай.

7. За времето от 19, 00 часа на 08.12.2011 година до 10, 00 часа на 09.12.2011 година, от двора на бензиностанция [фирма], в [населено място] баня, [улица], в изпълнение решение на организирана престъпна група, след предварителен сговор със С. В. А. и М. И. Б., да е отнел чужда движима вещ- колесен трактор, марка "JSB", модел "3 СХ", с рама № JSB3CX4TJ70982650, с рег. [рег.номер на МПС], на стойност 105 145, 42 лева, от владението на Н. С. У. (управител на [фирма]), собственост на търговския субект, без негово съгласие, с намерение противозаконно свое, като за извършването е ползван товарен автомобил марка "Рено", модел "Премиум", с [рег.номер на МПС] и ремарке с [рег.номер на МПС] /, кражбата е в особено големи размери и представлява особено тежък случай.

С посочената присъда на Специализирания наказателен съд и подсъдимият М. И. Б. е признат за невиновен в това, за времето от 05.09.2011 година до 22.12.2011 година, на територията на Р България, да е участвал в ръководената от С. В. Б., организирана престъпна група по смисъла на чл. 93, т. 20 от НК, заедно с лицата А. Г. Я. и С. В. А., създадена с користна цел и за извършване на престъпления по чл. 195, по чл. 196 и чл. 196а от НК, поради което и оправдан по повдигнатото му и предявено обвинение по чл. 321, ал. 3, пр.2, т. 2, вр.ал. 2 от НК.

Подсъдимото лице е оправдано и за кражба по чл. 196а, вр.чл. 195, ал. 1, т.т. 4, 5 и 9, вр.чл. 142, ал. 2, т. 8, вр.чл. 194 и чл. 26 от НК, осъществена при условията на продължавано престъпление и в изпълнение на решение на организирано престъпно сдружение /с участници А. Г. Я., М. И. Б. и С. В. А., и под ръководството на С. В. Б./, в особено големи размери /с обща стойност на предмета на посегателство - 478 798, 92 лева/ и представляваща особено тежък случай, през инкриминирания период от 18.10.2011 година до 09.12.2011 година, на територията на България, с включени пет деяния:

1. На 18.10.2011 година, в [населено място], от хале, собственост на дружество [фирма], находящо се на [улица], в изпълнение на решение на организирана престъпна група, след предварителен сговор със С. В. Б., С. В. А. и А. Г. Я., в качеството на съизвършители, да е отнел чужда движима вещ - автобагер марка " JSB" модел "4 СХ Сайтмастер", с рама № JSB4CXFS6E0970557, на стойност 67 200 лева, собственост на дружество [фирма], от владението на управителя П. Б. Д., без негово съгласие и с намерението противозаконно да го присвои, като за извършването е използвано моторно превозно средство /товарен автомобил, марка "Ман", с рег. [рег.номер на МПС] и ремарке с рег. [рег.номер на МПС] /, кражбата е в особено големи размери и представлява особено тежък случай.

2. За времето от 18, 30 часа на 19.10.2011 година до 08, 00 часа на 20.10.2011 година, в [населено място], от паркинг на фирма [фирма], находящ се на територията на индустриалната зона № 6100, в изпълнение на решение на организирана престъпна група, след предварителен сговор със С. В. Б., С. В. А. и А. Г. Я., да е отнел чужда движима вещ колесен трактор, марка "Кетерпилар", модел "428", с рама № CAT0428EJSNL00421, на стойност 75 000 лева, от владението на собственика С. Г. Я., без негово съгласие и с намерение противозаконно свое,

като за извършването е използван товарен автомобил, марка "Ман", с рег. [рег.номер на МПС] и ремарке с [рег.номер на МПС], кражбата е в особено големи размери и представлява особено тежък случай.

3. За времето от 13, 00 часа до 14, 15 часа на 07.11.2011 година, от землището на [населено място], общ. Радомир, обл. Перник, в изпълнение на решение на организирана престъпна група, след предварителен сговор със С. В. А. и М. И. Б., да е отнел чужда движима вещ - челен товарач, марка "JSB", модел "4CX", с рег. №РК00946, рама № JSB4CXSMC70978485, на стойност 129 500 лева, собственост на дружество [фирма], от владението на управителя Е. Ц. С., без негово съгласие, с намерение противозаконно да го присвои, като за извършването е ползвано моторно превозно средство /товарен автомобил марка "Рено", модел "Премиум" с рег. [рег.номер на МПС] и ремарке с рег. [рег.номер на МПС] /, кражбата е в особено големи размери и представлява особено тежък случай.

4. На 28/29.11.2011 година, от местността "Ч. дере", землището на [населено място], общ. Панагюрище, в изпълнение на решение на организирана престъпна група, след предварителен сговор със С. В. Б., С. В. А. и М. И. Б., да е отнел чужда движима вещ- колесен трактор, марка "JSB", модел "3 CX", с рама № JSB3CX4TA70977551, с рег. [рег.номер на МПС], на стойност 101 953, 50 лева, от владението на [фирма], с управител С. Н. Г., като за извършването е ползван товарен автомобил, марка "Рено", модел "Премиум", с рег. [рег.номер на МПС] и ремарке с [рег.номер на МПС], кражбата е в особено големи размери и представлява особено тежък случай.

5. За времето от 19, 00 часа на 08.12.2011 година до 10, 00 часа на 09.12.2011 година, от двора на бензиностанция [фирма], в [населено място] баня, [улица], в изпълнение на решение на организирана престъпна група, след предварителен сговор със С. В. А. и М. И. Б., да е отнел чужда движима вещ- колесен трактор, марка "JSB", модел "3 CX", с рама №JSB3CX4TJ70982650, с рег. [рег.номер на МПС], на стойност 105 145, 42 лева, от владението на Н. С. У. (управител на [фирма]), собственост на търговския субект, без негово съгласие, с намерение противозаконно своене, като за извършването е ползван товарен автомобил, марка "Рено", модел "Премиум", с [рег.номер на МПС] и ремарке с [рег.номер на МПС], кражбата е в особено големи размери и представлява особено тежък случай.

В рамките на иницирана от представителя на обвинителната власт въззивна проверка, с решение № 18 от 10.06.2015 г., по внохд № 1/2015 г., по описа на АСП НС, първоинстанционният съдебен акт е изцяло потвърден.

Касационният протест е НЕОСНОВАТЕЛЕН.

При реализирания инстанционен контрол, настоящият състав не констатира дерогиране на процесуалните норми на чл.чл. 13, 14 и 107 от НПК, предписващи обективно, всестранно и пълно изследване на значимите за предявеното обвинение обстоятелства, и за задълбочен анализ на инкорпорирания по делото доказателствен материал, довело до неправилно приложение на материалния закон и до оправдаване на подсъдимите лица - А. Я. и М. Б., за инкриминираните престъпления по чл. 321, ал. 3, пр.2, т. 2, вр.ал. 2 и по чл. 196а, вр.чл. 195, ал. 1, т.т. 4, 5 и 9, вр.чл. 142, ал. 2, т. 8, вр.чл. 194 и чл. 26 от НК.

В хода на проведеното разследване в досъдебната и съдебна фаза на наказателния процес не са събрани достатъчно по обем и категоричност доказателства за съпричастността на А. Я. и М. Б. към престъпно сдружение, действащо на територията на България, с ръководител С. Б. и участник С. А.

За обективната съставомерност на инкриминираното престъпно деяние чл. 321 от НК е необходимо да се установи по несъмнен начин наличие на структурирано трайно сдружение на три или повече лица с цел да вършат съгласувано в страната или чужбина престъпления, за които е предвидено наказание лишаване от свобода повече от три години. /чл. 93, т. 20 НК/.

Съгласно константната съдебна практика, сдружението ще бъде структурирано и без формално разпределение на функциите между участниците, продължителност на участието или

развита структура, при установено съгласуване на волите на най-малко три лица, насочени към постигане на визиранията в закона цел, без да е необходимо персоналният състав на групата да остава един и същ. За изискуемия се елемент "трайност" на сдружението е достатъчно съществуването на устойчива връзка между членовете на организираната престъпна група, с оглед извършването на конкретните престъпления, за които тя е създадена, като не е необходимо те да бъдат осъществени или ако са реализирани, в тях да са взели участие всички членове, тъй като криминализираното в чл. 321 от НПК престъпно посегателство е формално по своя характер.

Субективната страна на престъпното деяние се характеризира с пряк умишъл като форма на вина. Участниците в сдружението трябва да знаят, че са част от група и поведението им е подчинено на едно общо решение за извършване на определена категория престъпления, без да е нужно всички членове на групата да се познават, да контактуват помежду си или да получават нареждания от едно и също лице. Те обаче са длъжни да съзнават общественотоопасния характер на деянието си, да предвиждат общественотоопасните му последици и да целят тяхното настъпване.

Описаната по делото фактология не обуславя наличие на престъпно сдружение с членове - подсъдимите А. Я. и М. Б., и лицата С. Б. и С. А., което да сочи структурираност и трайност, да е създадено и да функционира с цел извършване на кражби на строителни машини.

Видно от депозираните по делото обяснения на Б., подсъдимите са се познавали бегло, и е съществувало приятелство между С. А. и М. Б. /виждали се и излизали заедно/. Липсват обаче каквито и да било фактически данни за това между посочените субекти да е имало съгласуваност на волите за извършване на вторична престъпна дейност от определен вид /инкриминираните кражби/. В контекста на изложеното правилно първоинстанционният и въззивен съд са приели, че по досъдебното производство не са експлоатирани СРС, от които да може да се направи обоснован извод за съдържанието на водените между тези лица разговори, или за техните цели и намерения.

Отсъстват убедителни доказателства в разглеждания наказателен казус за отношенията между А. Я. и С. А., и не са събрани такива за познанство между подсъдимите и С. Б., който според обвинението на прокуратурата е ръководител на престъпното сдружение. Действително от логиката на конспиративната престъпна дейност следва, че за съществуването на организирана престъпна група не е нужно всички участници в сдружението да се познават и да контактуват помежду си, но за да бъдат ръководени членовете на сдружението, за да им бъдат давани напътствия и да им бъдат поставяни задачи, е необходимо ръководителят на сдружението да установи контакт поне с един или с някои от тях.

Изведеното заключение не се опровергава от съдържимите се данни в показанията на разпитания в съдебно заседание на 03.06.2015 година, пред въззивната инстанция свидетел С. С.-служител на ГД "НП", сектор "Престъпления, свързани с моторни превозни средства". Те сочат на това, че съгласно получаваната оперативна информация, на територията на страната е действала организирана престъпна група за кражба на земеделска и строителна техника /багери, трактори/, с ръководител С. Б. и участници - С. А. и А. Я., както и за друго престъпно сдружение в района на [населено място], което било на М. Б., и поддържало тесни връзки с групата на Б. Безпристрастно и добросъвестно заявеното от лицето не може обаче да послужи като сигурна доказателствена опора на очертаните факти, доколкото не пресъздава преки възприятия и непосредствени впечатления на свидетеля за осъществена от подсъдимите лица престъпна дейност, относима към инкриминираното престъпление по чл. 321 от НК, и почива на източници, чието контролиране от съда е невъзможно, чрез предвидените в НПК, средства и способности за събиране и проверка на доказателствата.

Твърдяното от С. С. косвено се подкрепя единствено от показанията на участвалите при задържането на С. А., Б. Б. и М. Б. на 22.12.2011 година полицаи Д. В. и Т. В., според които подсъдимите са лица от криминалния контингент, известни им по повод на ангажиращата ги служебна работа по разследване на кражби на пътни превозни средства. Визираното

обстоятелство не мотивира обаче съпричастност на А. Я. и М. Б. към организирана престъпна група, по смисъла на чл. 93, т. 20 от НК, и не съставлява доказателство за авторството на инкриминираното престъпление по чл. 321 от НК.

Повдигнатото на подсъдимите лица обвинение не се обезпечава и с акцентирания от представителя на прокуратурата в касационния протест факт, сочещ на съобщеното при беседата на свидетеля В. с подсъдимия Б., че багерът, намерен на 22.12.2011 г. в управлявания от Б. Б. товарен автомобил е откраднат от С. А. и С. Б., с прякор "Толумбата", което е потвърдено и в разказа на А. в хода на проведените разговори с полицейския служител.

Афишираното знание за определено престъпно деяние не е равнозначно на участие на лицето в него и не предполага непременно наличие на престъпно сдружение, сформирано за извършването му.

В коментирания смисъл не следва да се пренебрегва и процесуалната стойност на лимитираните от цитираните показания данни, които не отразяват и пресъздават лично възприети обстоятелства за инкриминираното престъпление и съпричастните към него лица, а възпроизвеждат споделени от подсъдимия Б. и С. А. /за когото материалите са отделени от настоящото производство и са предмет на друго дело/ факти.

Естеството на производните доказателства предпоставя тяхната процесуална роля и предназначение. Те могат да бъдат използвани като средство за разкриване на първични доказателства, служат за проверка на същите или ги заменят при недостъпност на първичните фактически данни. В обсега на последната алтернатива са случаите на погиване на източника на преки първични доказателства /смърт или невменяемост на лицето, непосредствено възприело значимите събития и действия/; обективна невъзможност за инкорпориране на първичните доказателства и процесуалната им негодност /свидетелят-очевидец не може да бъде намерен, за да се разпита или съществуват процесуални пречки за приобщаване на депозираните в предходната фаза на процеса показания към доказателствата/.

Конкретиката в казуса не индицира на очертаните хипотези.

Предложената аргументация не обосновава категорична доказаност на повдигнатото срещу М. Б. и А. Я. обвинение по чл. 321, ал. 3, пр.2, т. 2, вр.с, ал. 2 от НК, за участие в ръководената от С. Б. организирана престъпна група, по смисъла на чл. 93, т. 20 от НК, заедно със С. А., създадена с користна цел и за извършване на престъпления по чл. 195, чл. 196 и чл. 196а от НК, през периода от 05.09.2011 г. до 22.12.2011 г., на територията на Р България.

С изискуемата степен на доказателствен интензитет не е обезпечена и съпричастността на подсъдимите лица към инкриминираното престъпно посегателство против собствеността на гражданите - по чл. 196а, вр.чл. 195, ал. 1, т.т. 4, 5 и 9, вр.чл. 142, ал. 2, т. 8, вр. чл. 194 и чл. 26 от НК.

Доказателствената съвкупност по делото, приобщена чрез свидетелските показания на С. Я., М. С., Г. С., Н. У., П. Д., Е. С., С. Г., В. В., С. Д., А. Ш., В. В. и П. С., безспорно установява, че за времето от 05.09.2011 година до 09.12.2011 година, на територията на Р България /, [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], [населено място] и местността "Ч. дере", землището на [населено място]/, са осъществени седем кражби на строителни машини /багер товарач марка "JSB" модел "3CX" с рег. № /рег.номер на МПС/ рама № JSB3CX4TC70977930, собственост на [фирма]; багер товарач, марка "JSB", модел "3CX", с рама № JSB3CX4TE70982110, с /рег.номер на МПС/, собственост на дружество [фирма]; автобагер марка "JSB", модел "4CX Сайтмастер", с рама №JSB4CXFS6E0970557, собственост на дружество [фирма]; колесен трактор, марка "Кетерпилар", модел "428", с рама №CAT0428EJSNL00421, собственост на С. Г. Я.; челен товарач, марка "JSB", модел "4CX", с /рег.номер на МПС/, с рама № JSB4CXSMC70978485, собственост на дружество [фирма]; колесен трактор, марка "JSB", модел "3 CX", с рама № JSB3CX4TA70977551, с рег. [рег.номер на МПС], стопанисван от [фирма], с управител С. Н. Г.; и колесен трактор "JSB", модел "3 CX", с рама

№JSB3CX4TJ70982650, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на [фирма]/, но не очертава участие на М. Б. и А. Я. в тях.

Единствено разпитаният Н. У. изказва предположение, че един от наблюдаваните на записа от охранителните камери в района, субекти прилича на А. Я. Изразените съмнения не са преодолені чрез допуснатата и изслушана по делото съдебна лицево-идентификационна експертиза, очертаваща обективна невъзможност за идентификация на лицето, поради което и въз основа на подобно волеизявление на свидетел, сочешо на вероятности, не следва да се формират изводи за авторство на престъпление.

В процесуалната си дейност по разкриване на обективната истина в наказателното производство, с проявен професионализъм и демонстриран юридически усет съдебните инстанции са интерпретирали и относимите към инкриминираните кражби свидетелски показания на Л. М., Б. Б., Д. В., Т. В. и С. С., на които представителят на обвинителната власт обръща особено внимание.

Л. М. житейски логично и правдиво разказва за реализираните в качеството му на управител на фирма за превоз на товари [фирма], [населено място], през лятото и есента на 2011 година, контакти със С. Б. и С. А., във връзка с извършване на транспорт на багери и трактори, и за възлагане на услугите на неговия служител Б. Б., като е категоричен, че "...не е виждал никого от двамата подсъдими".

Обстойно и в детайли, в атакуваните оправдателна присъда и въззивно решение е анализирано и депозираното от свидетеля Б. в обсега на проведените разпити в досъдебната и съдебна фаза на наказателния процес.

Прецизният преглед на съдържимите се фактически данни в неговия разказ пред Сп НС, в откритото заседание на 01.10.2014 година и заявената от свидетеля воля при прочитането на показанията му от досъдебното производство /от 23.12.2011 г. (л.98-99, том 8 от ДП); от 12.01.2012 г. (л.73-76, том 8 от ДП); от 12.01.2012 г. (л.62-63, том 9 от ДП); от 12.01.2012 г. (л.50-51, том 12 от ДП); от 13.01.2012 г. (л.35-38, том 6 от ДП); от 01.02.2012 г. (л.205-206, том 11 от ДП);/, в рамките на процедурата по чл. 281, ал. 1, т.т. 1 и 2 и, ал. 4 от НПК, не обосновават кредит на доверие към твърдяното от Б. Б. пред разследващите органи досежно присъствалите при товаренето на строителната и земеделска техника лица, и техните имена, с изключение на сочения С. А. /"М./, с който непрекъснато разговарял и бил в "близък контакт".

Пред първостепенният съд свидетелят е категоричен, че не познава подсъдимите А. Я. и М. Б., като последният е видял за пръв път на 22.12.2011 година, при задържането му в района на КП "Ц. маца", на изхода на [населено място] в посока [населено място], и същият бил в колата на С. А., който спрял за да му окаже помощ, поради възникнала техническа повреда на управлявания от него товарен автомобил.

Той е последователен и в заявеното за оказан му физически и психологически натиск при разпитите, като разказва, че "имената на лицата от групата", включително на М. Б. и А. Я., са му известни от полицаите, които му предоставили и техни снимки.

В коментирания смисъл не трябва да се игнорират и обстоятелствата, очертаващи установеното от Б. Б., че той при всичките случаи на транспортиране на машините е стоял в кабината на камиона и не е излизал от нея, защото се е налагало да държи натисната спирачката; и приетото от съда, че товаренето се е извършвало в задната част на ремаркетото на камиона и в тъмната част на денонощието, което индицира на ограничения в зрителните възможности на човек за визуализиране на индивидуализиращите белези на присъстващите лица и за последващо идентифициране с нужната сигурност.

В корелация с това е необходимо обсъждане и на доказателствената годност на приложените по делото протоколи за разпознаване на А. Я. и М. Б. от 20.01.2012 г. и 11.04.2012 г.

Правилно АСп НС е констатирал, че визираното процесуално-следственото действие формално е проведено при съблюдаване на установения нормативен регламент в чл.чл. 169-171 от

НПК и изготвените писмени документи притежават предписаните от закона реквизити. Оценката на използвания от разследващите органи способ за доказване, в кореспондираща връзка с дадените от Б. Б. пред съда показания разколебава неговата доказателствена сила и дисквалифицира възможността да обоснове авторството на инкриминираното престъпление.

Акцентираните на 01.10.2014 година от свидетеля факти, сочещи на негово сугестиране по отношение на лицата, които следва да идентифицира като участници в престъпната дейност, чрез показване на снимки, повторение на имената на заподозрените и практикуване на прийоми за запомнянето им, създават съмнения в надеждността на осъщественото и надлежно документирано по делото процесуално-следствено действие разпознаване. Те се съотнасят и с констатираните обстоятелства в инкорпорираните при условията на чл. 281 от НПК показания на Б. Б., в хода на разпита му на 12.01.2012 г. /л.50-51, т. 12 от ДП/, при проведеното досъдебно разследване. От тях е видно, че по време на разпознаванията в СДВР, които според представената писмена документация са последващи разпита /на 20.01.2012 г. и 11.04.2012 г. /, разбрал че "М." се казва М. Б., а другите лица съответно А. Я. и С. Б.

Подобни твърдения очертават груби процесуални нарушения при разпознаването на лица, което не е осъществено по предвидения ред и в изискуемата се форма, позволяващи проверка за законосъобразност, и предпоставят опорочаване на изготвените при използвания способ за доказване протоколи и изключването им от доказателствения материал, с произтичащите от това последици - създаване на процесуални пречки за установяване на нужната идентичност в посочените от свидетеля лица.

Независимо от формираното вътрешно убеждение и за пълнота на изложението, касационният съд се солидаризира с аргументацията на въззивната инстанция, че дори да се приеме за доказано присъствието на подсъдимите Б. и Я. на мястото, където се е осъществявало товаренето на техниката /багери и трактори/ и лицата да са били безусловно идентифицирани от извършващия транспортните услуги Б., то това не мотивира изводи за тяхната виновност по вменените им престъпни състави.

Доказателствата по делото не установяват идентичност между строителните машини - предмет на инкриминираното престъпно посегателство и тези, превозвани с управлявания от Б. автомобил. Действително, строителните машини са били натоварвани от Б. и транспортирани до указано му от С. А. място, в период от време, съвпадащ или близък до времето на противозаконното им отнемане. Това обаче, както правилно е заключил решаващият орган не е достатъчно, за да се докаже идентичност на машините, доколкото Б. Б. не е в състояние да даде точно описание на строителните машини и такава не се извежда от останалата, събрана по делото доказателствена съвкупност.

Нещо повече дори при презумирана идентичност между инкриминирания предмет на посегателство и натоварваната на управлявания от Б. автомобил техника, това би могло да обоснове само наказателната отговорност за вещно укривателство на С. А., за когото по делото е установено, че единствено е общувал с шофьора Б., във връзка с превоза на машините, но не и за кражба на същите, тъй като при разследването не са събрани доказателства за лицата, съпричастни към противозаконното отнемане на инкриминираните превозни средства. Евентуалното присъствие на М. Б. и А. Я. на мястото на натоварване на строителните машини (за което свидетелства Б. в показанията си, депозирани в досъдебното производство и приобщени към доказателствата по надлежния процесуален ред), не сочи на съпричастност нито към тяхното укриване, нито към противозаконното им отнемане, и съответно на наличие на умишъл за това.

Изведеното заключение за недоказаност на участието на подсъдимите в извършването на престъпление по чл. 196а, вр.чл. 195, ал. 1, т.т. 4, 5 и 9, вр.чл. 142, ал. 2, т. 8, вр.чл. 26 от НК не се променя и от депозирания от полицейските служители показания по делото, значими за това обвинение. Д. В., Т. В. и С. С. свидетелстват единствено за задържането на М. Б., на 22.12.2011 г., в района на комплекс "Ц. м." на изхода на [населено място], докато оказвал техническо

съдействие на аварирания товарен автомобил на Б. Б., който транспортирал противозаконно отнета строителна машина.

Последната обаче е извън обсега инкриминираната по делото строителна и земеделска техника, предмет на извършената при условията на продължавано престъпление кражба, като не е установена и съпричастността на подсъдимия Б. и на С. А. към противозаконното отнемане на намерения в момента, и обявен за издирване колесен трактор, марка "JSB", без регистрационни табели, с рама №JSB4CXFMC81340340, собственост на [фирма].

При приетата за доказана конкретика правилни са правните изводи на съда за необезпеченост на повдигнатите срещу А. Я. и М. Б. обвинения по чл. 321, ал. 3, пр.2, т. 2, вр.ал. 2 от НК и по чл. 196а, вр.чл. 195, ал. 1, т.т. 4, 5 и 9, вр.чл. 142, ал. 2, т. 8, вр.чл. 194 и чл. 26 от НК, обосновало оправдаване на подсъдимите лица.

Недопустимо е постановяването на осъдителна присъда при доказателствена необезпеченост на обвинението по несъмнен начин. Само когато всички факти, относими към инкриминираното престъпно посегателство и неговото авторство бъдат напълно изяснени и установени с изискуемия се доказателствен интензитет по делото, решаващият орган може да обяви осъдителен съдебен акт. Присъдата не може да почива на предположения за обективните и субективни признаци на престъплението, и за участието на соченото за извършител лице. Съдът признава подсъдимия за виновен единствено, когато обвинителната теза е безспорно доказана /чл. 303 от НПК/, което е гаранция за реализиране на процесуалните му права, произтичащи от презумпцията за невиновност, провъзгласена в чл. 16 от НПК.

По изложените съображения, ВКС намира, че в пределите на възложените му правомощия в настоящото производство, следва да остави в сила атакувания въззивен акт, с който е потвърдена оправдателната присъда от 05.12.2014 г. на Сп НС, по нохд № 493/2014 г.

Воден от горното и на основание чл. 354, ал. 1, т. 1 от НПК, Върховният касационен съд, трето наказателно отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 18 от 10.06.2015 г. на АСп НС, постановено по внохд № 1/2015 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.